

**Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách.
A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku
s velikou mocí a slávou.**

**Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách.
A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku
s velikou mocí a slávou.**

1. neděle adventní cyklu C

Evangelium (Lk 21,25-28.34-36)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na (celý) svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den (soudu) nezastihl znenadáni; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře. Nebe zasahuje do dění na zemi a tím se završuje „doba zmatku“ a soužení. Změny na nebeských tělesech patří do apokalyptického žánru (viz Iz 13,10; 34,4; Joel 2,10-3,4). Ve Starém zákoně tyto okolnosti charakterizují den soudu, „den Hospodinův“. Musíme si uvědomit, že literární druh apokalypsy má na zřeteli také proměnu celého kosmu, na rozdíl od prorocství, které tuto dimenzi nezahrnuje. Předtím však dojde k převrácení stvořeného řádu, k návratu do původního chaosu, který vládl před stvořením – podle Geneze na začátku byla země pustá a prázdná, stvoření se děje oddělením, tj. právě vnesením řádu.

A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Kulminujícím okamžikem celého dramatu je zjevení Syna člověka. Oblaka, na kterých přichází, jej charakterizují jako nebeskou bytost náležející Bohu. Velká moc a sláva podtrhují jeho majestát – obklopen světlem se jasně odlišuje od temnoty a chaosu. Celý tento obraz je inspirován Dan 7,13-14 („Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. A byla mu dána vladařská moc.“).

Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Právě během těchto hrůzných úkazů nemají Kristovi učedníci podlehnout strachu a skleslosti, ale mají nabrat novou odvahu a „pozvednout hlavu“: vždyť se blíží jejich vykoupení (= osvobození)!

Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka. Eschatologická řeč je završena výzvou k bdění a modlitbě. Bdění je opakem „spánku“, tj. stavu necitlivého srdce zatíženého nestřídmostí, starostmi a opilstvím. Výzva k svobodě od přílišných starostí zrcadlí jiný Lukášův úryvek, a to 12,22-23 („Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Život je vždycky víc než pokrm a tělo než oděv.“). Důvodem bdění je příchod Syna člověka – znenadání, bez „ohlášení“, jako léčka připravená na nic netušící kořist. Bděním se tu nemyslí „modlitba v noci“, ale postoj čekání s očima upřenýma na přicházejícího Krista. Bdění jde ruku v ruce s modlitbou. Zde Lukáš opět podtrhuje téma modlitby, tentokrát zařazené do eschatologického kontextu: důraz se tak přesouvá z eschatologické budoucnosti („až přijde Syn člověka“) do současnosti („v každé době se modlete“).

SHRNUTÍ

Kontextem tohoto evangelního úryvku je řeč o konci světa a o slavném příchodu „Syna člověka“ (viz Dan 7,13-14). Před tímto příchodem svět prožije bouřlivé změny, které poruší celkovou rovnováhu vesmíru a uvrhnou jej do prvotního chaosu (Gn 1,2). A právě během těchto hrůzných úkazů nemají Kristovi učedníci podlehnout strachu a skleslosti, ale mají nabrat novou odvahu a „zvednout hlavu“. Tento symbol poukazuje na to, že končí období ponížení a pronásledování, kdy církev musela mít „skloněnou hlavu“. Cesta k překonání všech zkoušek vede skrze bdělost (do protikladu k ní je postavena nestřídmost) a vytrvalou modlitbu.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V dnešním čtení z evangelia jsme slyšeli, že lidé budou v těžkých chvílích umírat strachem, Ježíš nám ale také jinde v evangeliu mnohokrát říká: Nebojte se! Nemáme se bát, protože On je s námi. Jen je třeba hlídat naše srdce, aby nebylo zatížené vším možným. To by se stalo tehdy, kdybychom zapomínali na Ježíše a v srdci nechali místo jen pro všechny možné jiné věci a starosti. Proto si naplánujme každý den malou chvíli, kdy můžeme být jenom s Ježíšem, myslet na něj a nenechat se ničím jiným vyrušit.

Starší:

Tato Ježíšova slova nás vybízí, abychom si všímali víc svého srdce. Za první se čas od času podívejme, CO v něm máme. A za druhé máme posoudit jeho VÁHU. Jedno nebo druhé nám pomůže odhalit, jestli jsme na správné cestě, nebo ne. Jak bych mohl pojmenovat to, čím se zabývám? Přináší mi to radost a pokoj? Cítím tíhu ve svém srdci? Proč asi? Neschází mému srdci něco důležitého?

Zkusme si

Mladší:

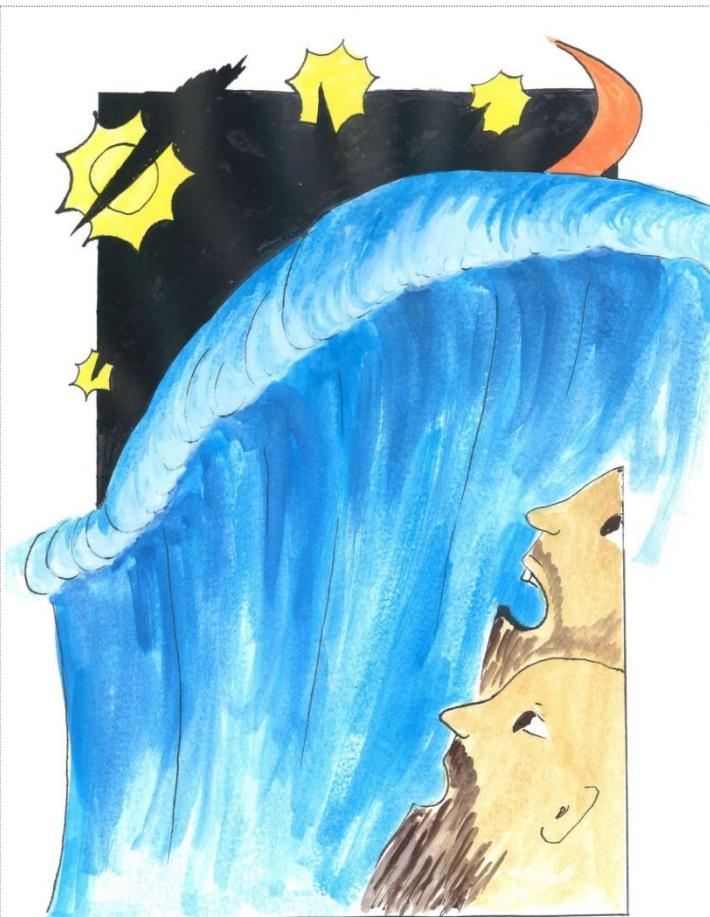
Dnešní čtení mluvilo o „znameních na hvězdách“. Hvězdy jsou ale samy znamením. Zkus vymyslet několik důvodů, proč je potřeba se na hvězdné obloze orientovat. Víš, co je to souhvězdí? Dokážeš jich alespoň pět vyjmenovat a víš, jak vypadají? Zkus si aspoň jedno během týdne nakreslit nebo si ho ve svém pokoji sestavit z fosforeskujících hvězd, které se dají koupit v papírnictví.

Starší:

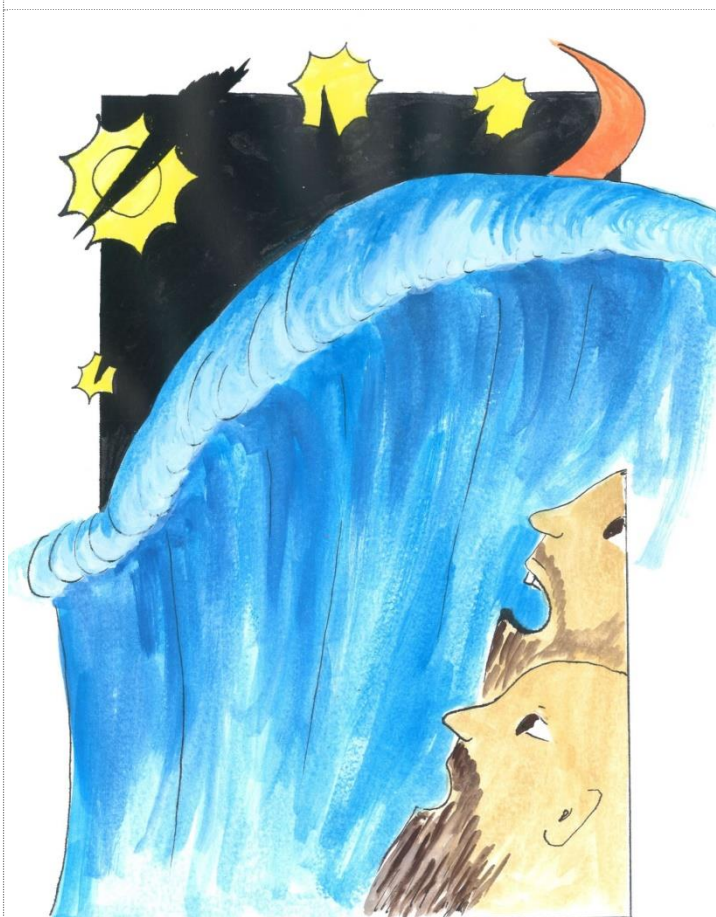
Vy starší už jistě nějaká souhvězdí znáte. Orientujete se ale i v jejich cizojazyčných názvech? Zkuste najít české názvy pro souhvězdí, které jsou na obrázku (<https://thumbs.dreamstime.com/z/zodiac-constellations-around-sun-20737071.jpg>). A znáte nějaká souhvězdí, která na naší obloze vidět nejsou?

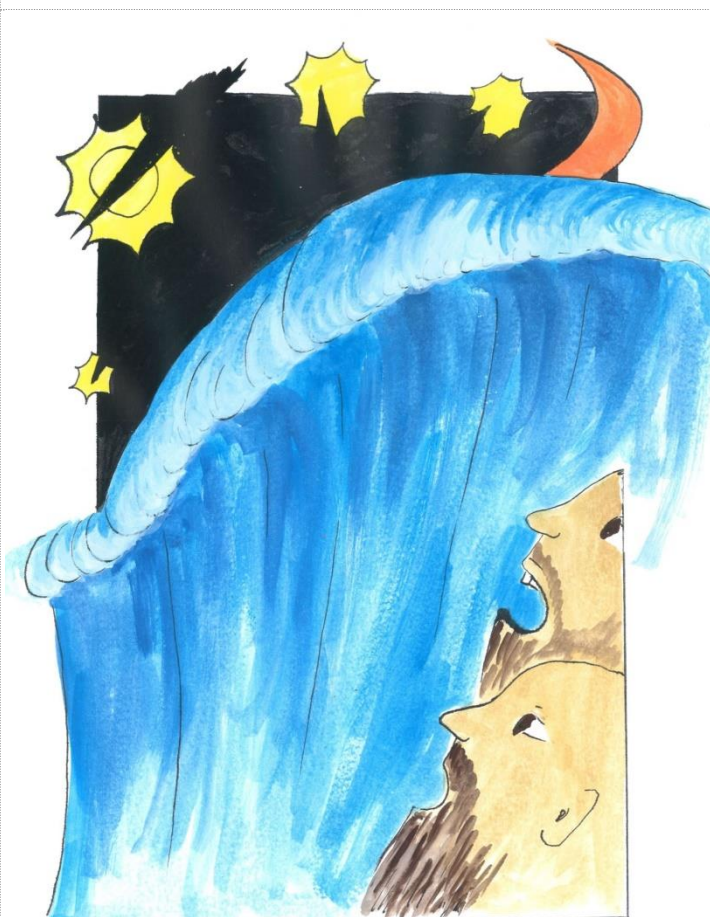
První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36

První neděle adventní C
Lk 21,25-28.34-36